

BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

50e ZITTINGSPERIODE
BUITENGEWONE ZITTING 1999
DINSdag 28 SEPTEMBER 1999

BEKNOPT VERSLAG VAN DE OPENBARE COMMISSIEVERGADERING

C 4 BINNENLANDSE ZAKEN,
ALGEMENE ZAKEN EN
OPENBAAR AMBT

OCHTEND EN NAMIDDAG

INHOUD

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN, DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT – C 4 INTERPELLATIES EN VRAGEN

- Interpellaties van de heren **Karel Van Hoorebeke**, **Pieter De Crem**, **Gerolf Annemans**, mevrouw **Joëlle Milquet**, de heren **Francis Van den Eynde** en **Vincent Decroly** tot de minister van Binnenlandse Zaken, de minister van Justitie en de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over het asielbeleid (nrs. 13, 20, 54, 37, 39, 48, 49 en 53)

Sprekers : de heren **Karel Van Hoorebeke**, **Pieter De Crem**, mevrouw **Joëlle Milquet**, de heren **Gerolf Annemans**, **Vincent Decroly**, **Francis Van den Eynde** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 1

- Vraag van de heer **Bart Laeremans** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de zaak Miguel Bedrinana (nr. 21)

Sprekers : de heren **Bart Laeremans** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 8

- Vraag van de heer **Jo Vandeurzen** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de dienst visa (nr. 26)

Sprekers : de heren **Jo Vandeurzen** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 8

- Vragen van de heren **Jo Vandeurzen** en **Jan Mortelmans** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de inter-politiezones (nrs. 15 en 18)

Sprekers : de heren **Jo Vandeurzen**, **Jan Mortelmans** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 9

- Vraag van de heer **Richard Fournaux** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de beroepsopleidingen bij de rijkswacht (nr. 48)

Sprekers : de heren **Richard Fournaux** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 10

- Vraag van de heer **Hubert Brouns** tot de minister van Binnenlandse Zaken over Europese burgers en gemeenteraadsverkiezingen (nr. 62)

Sprekers : de heren **Hubert Brouns** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 11

- Vraag van de heer **Daniël Vanpoucke** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de koninklijke besluiten van 7 juli 1994 en 25 juni 1991 (nr. 85)

Sprekers : de heren **Daniël Vanpoucke** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 11

- Vragen van de heren **Bart Laeremans** en **Luc Goutry** tot de minister van Binnenlandse Zaken over de overvallen op kleine zelfstandigen (nrs. 92 en 93)

Sprekers : de heren **Bart Laeremans**, **Luc Goutry** en **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken 12

- Vraag van mevrouw **Frieda Brepoels** tot de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de Openbare Besturen over de levering van telefonie aan de federale diensten (nr. 71)

Sprekers : mevrouw **Frieda Brepoels** en de heer **Luc Van den Bossche**, minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen 13

- Vraag van de heer **Francis Van den Eynde** tot de eerste minister over de militant-francofone houding van vice-eerste minister, mevrouw Onkelinx (nr. 30)

Sprekers : de heren **Francis Van den Eynde** en **Rik Daems**, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties 13

Het Beknopt Verslag geeft een samenvatting van de debatten
Het volledig verslag verschijnt in de Parlementaire Handelingen

Kamer van Volksvertegenwoordigers van België

50e Zittingsperiode – Buitengewone zitting 1999 — Beknopt Verslag – COM 28.9.99

COMMISSIE VOOR
DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN
EN HET
OPENBAAR AMBT

OPENBARE VERGADERING

DINSDAG 28 SEPTEMBER 1999

OCHTEND EN NAMIDDAG

VOORZITTER :

de heer **Paul TANT**

De vergadering wordt geopend om 9.42 uur.

VRAGEN EN INTERPELLATIES

ASIELBELEID

– *Interpellatie van de heer Karel Van Hoorebeke tot de minister van Binnenlandse Zaken en de minister van Justitie over "de niet te stoppen stroom Kosovaarse vluchtelingen" (nr. 13)*

– *Interpellatie van de heer Pieter De Crem tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de vluchtelingenproblematiek" (nr. 20)*

– *Interpellatie van de heer Gerolf Annemans tot de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer en tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het asielbeleid in het algemeen en de repatriëring van uitgeprocedeerden in het bijzonder" (nr. 54)*

– *Interpellatie van mevrouw Joëlle Milquet tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het immigratiebeleid" (nr. 37)*

– *Interpellatie van de heer Karel Van Hoorebeke tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de asielaanvragen van verstekelingen" (nr. 39)*

– *Interpellatie van de heer Karel Van Hoorebeke tot de minister van Binnenlandse Zaken en tot de minister van Justitie over "de toestand van de asielzoekers" (nr. 48)*

– *Interpellatie van de heer Francis Van den Eynde tot de eerste minister over "de vluchtelingenstroom die Gent overspoelt" (nr. 49)*

– *Interpellatie van de heer Vincent Decroly tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de opsluiting van kinderen in gesloten centra en de opsluiting gedurende meer dan vijf maanden van bepaalde asielzoekers in diezelfde centra, over de opportuniteit om niet langer oorlogsvluchtelingen uit te wijzen en over de criteria om over te gaan tot een doeltreffende ingreep tot regularisatie van mensen zonder papieren" (nr. 53)*

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU-ID) : Het probleem van de illegalen kwam onlangs in een stroomversnelling terecht, onder meer door de toevloed van Kosovaarse vluchtelingen, vaak slachtoffers van mensensmokkel. Een nieuw vluchtelingenplan werd aangekondigd.

Het asielbeleid behoeft een parlementair debat op basis van de teksten van de regering, maar die zijn nog niet in

ons bezit. Bovendien moet deze problematiek op Europees niveau worden aangekaart. Hoe kadert de aanpak van de vluchtelingenproblematiek in het beleid van Buitenlandse Zaken en Ontwikkelingssamenwerking ? Wat zijn de voorstellen van de minister ?

Het in de pers voorgestelde plan lijkt uit een paniecreactie te ontstaan. Zelfs de commissarissen-generaal voor vluchtelingen en voor vreemdelingenzaken worden niet gecontacteerd in verband met de voorgenomen hervormingen.

Kan in afwachting van uitsluitel een menswaardige opvang worden gewaarborgd ? Wat met de steun in natura ten behoeve van vluchtelingen ? Wij steunen dat, op voorwaarde dat het op een menswaardige wijze gebeurt. Dat geldt uiteraard ook voor de terugwijzing. Wat die terugwijzing betreft, moet ook bijzondere aandacht worden besteed aan het veiligheidsaspect.

De regering wil regularisaties doorvoeren. Wij drongen reeds aan op een eenmalige onvoorwaardelijke regularisatie van illegalen die hier reeds lang verblijven, doch de huidige toevloed moet onomkeerbaar worden afgesloten, anders zal men binnen korte tijd met hetzelfde probleem worden geconfronteerd. Welke procedure en welke termijn wordt gehanteerd in verband met de regularisaties ?

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Kamervoorzitter De Croo brak een lans voor een betere communicatie tussen Parlement en regering. Toch moeten wij ons alweer behelpen met onduidelijke en dubbelzinnige persnota's. De minister kondigde de afschaffing aan van drie diensten, namelijk de dienst Vreemdelingenzaken van Binnenlandse Zaken, het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen en de vaste Beroepscommissie, om deze in één dienst te laten opgaan. In de persnota's ontstaat daarover verwarring. Wordt de vaste Beroepscommissie, die functioneert als administratieve rechtbank en oordeelt over de ontvankelijkheid van asielaanvragen, nu al dan niet afgeschaft ?

Er is weer een audit aangekondigd, maar wij moeten ook lessen durven trekken uit het verleden. Dat verleden werd echter voornamelijk bepaald door socialistische ministers. Zullen zij die lessen durven trekken ? Op 9 december 1998 heb ik een voorstel ingediend tot versoepeling van de asielprocedure. De regering zou nu de basisprincipes daaruit overnemen. Toch blijven veel vragen onbeantwoord. De dienst Vreemdelingenzaken wordt afgeschaft, maar die dienst heeft ook bevoegdheid voor personen die buiten de asielprocedure vallen. Wat gebeurt daarmee ? De afschaffing van het Commissariaat voor de vluchtelingen brengt moeilijkheden met zich die nog geen begin van oplossing krijgen. De regering treedt hier overigens op als rechter en partij.

Wordt de aangekondigde administratieve rechtbank opgericht in het kader van artikel 161 van de Grondwet ? Gaat het over de beslechting van politieke rechten ? Zullen

hierin magistraten zetelen die het examen voor de magistratuur aflegden, of volgen er politieke benoemingen ? Wat met de schorsingsbevoegdheid in dringende zaken en de eerbiediging van de rechten van de verdediging ?

De nieuwe criteria voor de regularisaties hebben een groot en onderschat aanzuigeffect. De stroom vluchtelingen zal nog toenemen.

De uitwijzingen worden met veel poeha aangekondigd, maar er werd nog niet één uitwijzing doorgevoerd. Er zijn ook geen vliegtuigen gecharterd of beschikbaar. Vliegtuigmaatschappijen houden de boot af. De regering is duidelijk niet eensgezind, wat vooral te wijten is aan het groene standpunt. Wij vragen in elk geval duidelijkheid over de plannen en dringen aan op een consequent beleid.

Mevrouw **Joëlle Milquet** (PSC) : Ik heb uw perscommuniqué met de bevreemdende titel goed ontvangen. Me dunkt dat het Europese beleid ter zake over het hoofd gezien wordt en dat asiel pas op het einde van de rit in zicht komt.

Wat de procedure betreft, vind ik dat men het paard achter de wagen spant. Als er doorlichtingen gehouden worden, moet men ook rekening houden met de resultaten ervan ! U wil een vernieuwd bestuur als eerste aanleg voor het asielbeleid. Doelt u daarmee op de dienst Vreemdelingenzaken ?

Hoe zal u de rechten van de verdediging vrijwaren ? Hoe zal het administratieve rechtscollege worden samengesteld ?

In de snelrechtprocedures wordt het dossier aan één jurist toevertrouwd, die op één dag over de grond van de zaak zal moeten beslissen. Dat lijkt me nogal gevaarlijk.

Waarom wordt er pas gestart met psychologische begeleiding wanneer de betrokkene in een gesloten centrum wordt geplaatst ? Wat gaat u doen met mensen die al langer dan vijf maanden opgesloten zitten ? Waarom werd die gruwelijk lange termijn behouden ? Zal u de opsluiting van niet-uitgeprocedeerden blijven toestaan ? Wat is uw standpunt over de opsluiting van al dan niet begeleide minderjarigen ? Die opsluiting is op zich al in strijd met het Verdrag betreffende de rechten van het kind.

Onrustbarend vind ik wat ik in de nota lees over de verwijdering. U wil grootscheepse procedures opzetten, maar de veiligheidsvoorwaarden werden niet duidelijk omschreven. Waarom werd het gebruik van geweld bij dergelijke operaties niet van bij het begin scherp begrensd ? Op dat punt vertoont de tekst lacunes.

Wat is de echte logica achter al die maatregelen ?

Voorts zijn de criteria voor de regularisaties niet duidelijk omschreven. Wordt elk geval apart bekeken ? Zal tegelijkertijd het huidige systeem blijven bestaan ? Zal een verblijf van vijf à zes jaar als enige criterium gelden ? De aangekondigde lijst van risicolanden baart mij zorgen. Komt

er een lijst van – vooral voor vrouwen – risicovolle landen ?

De heer **Gerolf Annemans** (VL. BLOK) : Het asielbeleid van de onderscheiden regeringen is door het Vlaams Blok altijd al als ontoereikend beschouwd. Het signaal dat België niet open staat voor economische vluchtelingen werd nooit duidelijk gegeven. En uit het voorlopige plan van de huidige minister blijkt niet dat dit nu wel het geval zou zijn. Uit niets blijkt dat wij een streng asielbeleid zouden voeren. In Europa zijn wij na Nederland het meest toegankelijke opvangland. Het aantal opgenomen vluchtelingen neemt gestaag toe. En al heeft men geen precieze cijfers over het toenemend aantal illegalen, toch wordt nu geld uitgetrokken voor hun regularisatie. Ook het aantal vreemdelingen dat via de gezinsvereniging wordt toegelaten in België stijgt voortdurend.

Het zogenaamd nieuwe beleid wordt van hetzelfde laken een broek. De repatriëring zal alweer niet worden uitgevoerd. Het blijft bij loze beloftes. De minister gaat bestaande diensten afschaffen en nieuwe oprichten. Hij zal opnieuw audits laten doorvoeren, alsof er nog geen studies genoeg werden gemaakt. Alleen de regularisatie wordt effectief. Dat is de enige structurele vernieuwing, die door de groenen werd bekokstoot en door pater Leman werd gepredikt. Maar van een streng beleid is niets concreet te merken.

Alleen een complete omkering van het beleid kan het aanzuigeffect van België doen afnemen : betere en snellere asielprocedures en effectieve repatriëringen moeten een einde maken aan de massale instroom.

De heer **Vincent Decroly** (Ecolo-Agalev) : Ik zal uw perscommuniqué doornemen.

Wat de procedure betreft, stelt u een rechtscollège op twee niveaus voor.

Is de aanvraag duidelijk ongegrond, dan zal de procedure snel worden afgerond. Aan de hand van welke criteria zal worden uitgemaakt of de aanvraag al dan niet is gegrond ? Zal het rechtscollège in tweede aanleg wel degelijk uit drie rechters bestaan ?

Een termijn van drie weken vind ik te kort. Wanneer men de betrokkenen maar vijf dagen de tijd laat om in beroep te gaan, dreigt dat beroep slecht te worden gemotiveerd.

Het opnemen van de regularisatie in de regeringsverklaring is voor ons een belangrijke vooruitgang. Het knelpunt is echter dat men voortaan de mensen in België zelf kan uitbuiten. Dat is de trieste werkelijkheid, en daar moet dan ook dringend werk van worden gemaakt.

Hoe zal u de vier voornoemde criteria concreet gestalten ? Zal het koninklijk besluit in het Parlement worden besproken, zoals dat het geval was voor het verkeersreglement ?

Het perscommuniqué is dubbelzinnig. Het wekt de indruk dat een nieuw ontvankelijkheidsstadium in het leven wordt geroepen. Men dreigt tevens met een "humanitair residu" te worden opgezadeld : een vijftienjarige wees die door zijn oom of tante kan worden opgevangen, beantwoordt aan geen enkele van die vier criteria. Zullen die criteria strikt worden geïnterpreteerd ?

Voor de NGO's is een belangrijke rol weggelegd. Zullen zij een erkenning kunnen verkrijgen waardoor wordt bevestigd dat zij in staat zijn de betrokkenen bij de samenstelling van hun dossier te helpen ?

Waarom blijft men asielzoekers uit landen waar een oorlog woedt, zoals Eritrea, Ethiopië of Soedan, opsluiten ? Dergelijke gevallen doorverwijzen naar een Europese arbitrage instantie vind ik maar een magere oplossing. Men zou ter zake beter het Nederlandse voorbeeld volgen.

Op minder dan twee maanden voor de tiende verjaardag van het Verdrag over de rechten van het kind worden minderjarigen nog altijd in gesloten centra opgesloten. Wat vindt de minister daarvan en beschikt hij dienaangaande over cijfergegevens ?

De maatschappelijke bijstand wordt door materiële hulp vervangen ; dat is een achteruitgang. De wetgever heeft bepaald dat asielzoekers maximaal vijf maanden kunnen worden opgesloten. Meer dan veertig asielzoekers zitten nog altijd onwettig opgesloten. De Liga voor de mensenrechten vecht trouwens het koninklijk besluit van mei 1999 aan. Hoe denkt de minister te voorkomen dat ons land opnieuw internationaal wordt veroordeeld ? Zijn de gesloten centra niet hét symbool van de criminalisering van vreemdelingen ? Wat gaat er gebeuren met de mensen die in de gesloten centra zitten ? Worden alle dossiers opnieuw bekeken ?

Het eventuele gebruik van charter- of beveiligde vluchten baart ons grote zorgen. Ecolo-Agalev is daar radicaal tegen.

De heer **Francis Van den Eynde** (VL. BLOK) : De Franstalige oppositie vindt het regeringsbeleid ten aanzien van vluchtelingen nog veel te streng. Ook de heer Decroly laakt het regeringsbeleid.

Ik wil daartegenover de getuigenissen stellen van de problemen waarmee steden zoals Antwerpen, Tienen, Gent, en andere te kampen hebben. Lokale bewoners hebben last van criminaliteit, vandalisme en onveiligheid.

Gent wordt momenteel overspoeld door een vluchtelingenstroom uit voornamelijk Slowakije en Kosovo. Het Gentse stadsbestuur en het OCMW hebben op 16 september aan de federale regering gevraagd om in te grijpen en de Gentse burgemeester vroeg een dringend onderhoud met de eerste minister. Hij raamt het aantal illegalen en asielzoekers op minstens 6000. In Gent hebben wij al lang een vrijzinnige coalitie, op één VU-er na. Het stadsbestuur kan zeker geen xenofobie worden aangewreven.

Zelfs pater Leman heeft vorige week in eigen persoon aan de alarmbel getrokken. De nieuwe regering heeft tot dusver wel stoere taal gesproken maar op het terrein heeft zij nog niets ondernomen. Wat zijn de onmiddellijke maatregelen die de minister zal treffen om de ernstige overlast ongedaan te maken ? Heeft hij reeds vliegtuigen gevonden om illegalen terug te sturen ?

Hoe kan hij dit oude probleem oplossen als hij terzelfdertijd aankondigt dat hij van plan is om mensen die hier vijf à zes jaar de wet omzeild hebben te regulariseren ?

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU-ID) : Wij worden regelmatig geconfronteerd met verstekelingen op schepen. Hoe kunnen hun rechten worden geëerbiedigd ? Verstekelingen die zich willen beroepen op de Conventie van Genève trekken dikwijls aan het kortste eind. De toestand is recent verslechterd omdat de zeevaartpolitie niet dezelfde gevoeligheid heeft als de vroegere waterschouten. De aanpak is totaal anders sinds het ambt van waterschout werd afgeschaft. Verstekelingen worden door de diensten tegengewerkt als zij het statuut van kandidaat-politiek vluchteling willen aanvragen, in de hoop dat het schip al gauw terug vertrekt, met de verstekeling aan boord.

Over hoeveel verstekelingen gaat het ? Hoe wil de minister de Conventie van Genève laten eerbiedigen door zijn diensten ?

De heer **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken (*in het Nederlands*) : De voorzitter heeft terecht aangevoerd dat de minister van Binnenlandse Zaken thuis is in deze commissie.

De sfeer in de commissie is goed, ondanks de enorme problemen waarmee Binnenlandse Zaken momenteel wordt geconfronteerd. (*Verder in het Frans*)

Ik heb met veel mensen gesproken en heel wat mensen die kennelijk moeite hadden om elkaar te ontmoeten, samen om de tafel gebracht. Zodoende heb ik een aantal vaststellingen gedaan, en met name de noodzaak ingezien van een algemeen en zelfs Europees beleid op dat stuk.

Dit eerste contact met het Parlement vond ik interessant.

Ik ben niet van plan het spelletje van de heer De Crem mee te spelen. Ik wil antwoorden voor uiterst moeilijke vraagstukken vinden.

Ik heb nu een diagnose gesteld en een algemene beleidsnota voorgelegd die intussen is goedgekeurd. Een aantal dingen zal ik alleen doen, andere zullen in samenwerking met het Parlement gebeuren. Niemand heeft mij onder druk gezet, ook al is er zeer intens gediscussieerd. Ik heb veel mensen ontmoet, onder wie de heer De Smet, die zo vaak in het nieuws is. Sinds 1988 werden er meer dan 175.000 asielaanvragen ingediend ; 15.000 daarvan werden ingewilligd.

Tienduizenden uitzettingen werden echter niet uitgevoerd. Die mensen zijn ondergedoken en hun aantal wordt op 50.000 tot 75.000 geraamd.

Vorig jaar werden meer dan 21.000 aanvragen ingediend. Momenteel zitten wij al aan een hoger cijfer voor dit jaar. 73% van de aanvragen werd door inwoners uit de voormalige Oostbloklanden ingediend.

De toestand wordt onhoudbaar. Er moeten dringend beslissingen worden getroffen. Daarom heb ik de regering zo snel een algemene oriëntatienota voorgelegd.

Wist u dat ongeveer 20.000 asielzoekers momenteel op een beslissing over hun aanvraag wachten ?

Ik verlies de mensenrechten niet uit het oog. Dienaangaande treft mij geen enkel verwijt.

Ik ben realistisch. Ik weet dat het probleem van de verwijdering moet worden opgelost, zoniet dreigt de situatie zeer gespannen te worden en zouden twee extreme opvattingen wel eens tegenover elkaar kunnen komen te staan. De bevolking is niet racistisch en is de vreemdelingen niet vijandig gezind, maar zij vindt dat zij niet alle nood in de wereld kan lenigen.

De procedures moeten worden verbeterd. De regularisatie moet een eenmalige operatie zijn. Het probleem mag niet opnieuw rijzen en de maatregelen met betrekking tot de uitzetting moeten worden uitgevoerd. Hoe meer tijd er verstrijkt, hoe moeilijker het is om de betrokkenen te doen inzien dat zij ons land moeten verlaten. De procedure moet dus worden versneld.

Vele Slowaken zijn hier als toerist gekomen, met geldige papieren. Vervolgens hebben ze de OCMW's bestormd en verklaard – dat kan u nalezen in de processen-verbaal – dat ze gehoord hadden dat bij ons de molens heel erg langzaam maalden !

Ik heb gisteren de ambassadeur van Slowakije ontvangen en hem gezegd dat Slowaken die aan de voorwaarden voldeden, asiel zouden krijgen. Ik heb zijn medewerking gevraagd voor de terugkeer naar Slowakije van degenen die niet in aanmerking kwamen voor asiel. Als ik die medewerking niet krijg, ben ik inderdaad van plan burgervliegtuigen te charteren om die terugkeer te organiseren. De beslissingen werden genomen ; ze zullen worden uitgevoerd.

De Belgen hebben zich erg gul getoond jegens de Kosovaren. We hebben 20.000 Kosovaren opgenomen ; 15.000 hebben asiel aangevraagd. Nu is de situatie gestabiliseerd. We hebben de voorlopige verblijfsregeling afgeschaft. Wie nu nog arriveert, is illegaal in het land. Kan ik die mensen terugsturen ? Europa kan geen duidelijk antwoord op die vraag geven. Dat is onaanvaardbaar. Zolang Europa niet unisono naar buiten treedt, kan er niet worden opgetreden.

In heel Europa zwerven sukkelaars rond die in de greep zijn van mensensmokkelaars en door hen daarheen ge-

stuurd worden waar geld te rapen valt en op die manier eeuwig op zwerftocht blijven.

Er moet een Europese regeling komen. In mijn nota heb ik me op het asielbeleid toegespitst, maar er zijn natuurlijk nog andere problemen die moeten worden opgelost. De luchtvaartmaatschappijen moeten ook een duit in het zakje doen. Ze moeten niet denken dat de boeten niet zullen worden geïnd; dat zou wat te gemakkelijk zijn. Ik heb goede nota genomen van de voorstellen die mij in verband met de opleidingen werden gedaan.

Ik heb drie principes vooropgesteld op het stuk van de procedure. Vooreerst moet in eenvoudige gevallen binnen ongeveer één maand over het dossier worden beslist. Voor moeilijkere gevallen kan die termijn uitlopen tot één jaar. Vlugger uitspraak doen kan ook natuurlijk ... Goed opgeleide ambtenaren moeten een dossier op één dag kunnen afhandelen. De rechten van de verdediging moeten te allen tijde gerespecteerd worden, maar de procedure moet efficiënt zijn. Alles moet in het werk gesteld worden om de achterstand binnen het jaar weg te werken.

Men heeft mij principieel een budget van één miljard toegezegd. Met de instelling van een federaal immigratiebestuur zal de bestaande administratie helemaal worden vernieuwd.

De minister wil niet interveniëren in individuele dossiers. Er moet een echt rechtscollege komen, met alle bijbehorende rechterlijke waarborgen. Als de aanvraag kennelijk ongegrond is, wordt tegelijk over de grond van de zaak en over de vorm uitspraak gedaan. Ik verwijs hier naar de lijst van criteria voor kennelijke ongegrondheid (bijvoorbeeld eerdere indiening van een asielaanvraag in een ander land, kennelijke fraude, enz.). In die gevallen kan de procedure ons inziens snel afgewikkeld worden, maar het rechtscollege kan soeverein beslissen dat een diepgaand onderzoek alsnog noodzakelijk is.

Een soortgelijk systeem geldt nu al vaak voor Belgen. De toevloed van beroepschrijfters garandeert niet noodzakelijk dat de rechten van personen gerespecteerd worden. De overvolle rol van de Raad van State is wat dat betreft een veelzeggend voorbeeld.

Wie aan de voorwaarden voldoet, kan worden gereguleerd, op voorwaarde dat hij of zij geen gevaar is voor de openbare orde en niet gesjoemeld heeft bij de indiening van de aanvraag. Er mag echter geen nieuwe regularisatiefabriek gecreëerd worden: het moet bij een "one shot"-operatie blijven, en de verwijderingsprocedures moeten worden toegepast. Men mag bij de mensen die hoe dan ook van het grondgebied zullen worden verwijderd, niet de indruk wekken dat ze daaraan zullen ontsnappen. Dat is je reinste morele wreedheid.

Ik zet iedereen er toe aan zijn verantwoordelijkheid op zich te nemen. Ik heb een bezoek gebracht aan de rijkswachters in Zaventem. Zij hebben geen gemakkelijke taak. Men mag degenen die niet aan de wettelijke voor-

waarden voldoen, niet de indruk geven dat zij desondanks in ons land zullen kunnen blijven. Dat zou onverantwoord zijn.

Er zal een waarnemingscentrum worden opgericht. Ik zal alle tekortkomingen bestraffen en desnoods de gerechtelijke autoriteiten inschakelen. Waarom zouden maatregelen die worden genomen wanneer een betoging ontspoot, niet mogen worden getroffen om illegalen het land uit te zetten, op voorwaarde dat men daarbij alle rechtsregels naleeft?

Tweede regularisatiecriterium: de omstandigheden die losstaan van de wil van de asielzoeker. Dat heeft betrekking op de risicolanden. Wat de landen betreft waar een oorlog woedt, zal ik, alvorens ook maar enige uitzettingsmaatregel te treffen, het advies van de commissaris-generaal vragen. Dat geldt ook voor ernstig zieken, van wie een medisch attest zal worden geëist. Dan zijn er ook nog de personen die in een bijzondere humanitaire situatie verkeren. Ik wil dat de commissie dat begrip ruim kan interpreteren.

Om een aanvraag te kunnen indienen zal men moeten bewijzen dat er ergens officiële documenten bestaan waaruit blijkt dat contacten met België hebben plaatsgevonden.

Degenen die niet aan de verplichtingen voldoen zullen het land worden uitgezet.

Wat de verwijderingen betreft, zullen de Europese landen beter moeten samenwerken.

Slechts weinig minderjarigen zijn niet vergezeld, maar ze worden aan de grens in de steek gelaten. Dat is de trieste werkelijkheid.

Veel mensen met kinderen kunnen hun vrijheid terugwinnen wanneer ze de beslissing tot verwijdering vrijwillig uitvoeren.

Wij kunnen minderjarigen onmogelijk op straat achterlaten, waar ze een gemakkelijke prooi vormen voor prostitutienetwerken.

Ik zal alles doen wat ik kan om de situatie in de centra te verbeteren. Ik denk met name aan de leerplicht. Maar de verenigingen die me erom vragen, moeten ook hun verantwoordelijkheid op zich nemen. Het kan niet dat de minderjarigen 's avonds plots zijn verdwenen!

Het aantal minderjarigen zonder papieren en zonder begeleiding stijgt. Uit het medisch onderzoek blijkt vaak dat zij hun echte leeftijd verzwijgen.

Een veertigtal dossiers van jongeren die verklaren minderjarig te zijn, wordt momenteel onderzocht. Zij werden in gesloten centra opgenomen. Slechts zes van de veertig zouden naar verluidt echt minderjarig zijn.

Voor de niet vergezelde minderjarigen zal in de toekomst een toezichtsregeling moeten worden ingesteld. Zij moeten in gespecialiseerde instellingen onder toezicht van degelijk opgeleid personeel worden geplaatst.

De clandestiene netwerken moeten worden bestreden. De controles aan de grenzen werden verscherpt, en dat heeft snel resultaat opgeleverd.

In antwoord op de precieze vraag van de heer Van Hoorbeke kan ik meedelen dat luidens cijfers van de zeevaartpolitie jaarlijks ongeveer 500 verstekelingen per schip ons land binnenkomen. Er zijn er maar weinig die asiel aanvragen, maar van enige aanmoediging in die zin is dan ook geen sprake !

Als u over getuigenissen beschikt waaruit blijkt dat pogingen worden ondernomen om het hen af te raden, wens ik daarvan op de hoogte te worden gebracht. Ik zal een onderzoek laten instellen, want dergelijke praktijken stroken niet met het beleid dat ik wil voeren.

De heer **Karel Van Hoorbeke** (VU-ID) : Dit debat heeft aangetoond dat de besprekingen verre van rond zijn. Wanneer wij over meer teksten en cijfers beschikken zouden wij een uitvoerig debat moeten houden. Ik zal de minister de documenten inzake verstekelingen waarover ik beschik overmaken.

De minister heeft er terecht op gewezen dat veel mensen bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en bij de rijkswacht hun uiterste best doen om hun job naar behoren uit te voeren. Ook is gebleken dat Europa tot nu toe faalt in zijn asiel- en vreemdelingenbeleid. België mag hiervan niet het slachtoffer zijn. Ik roep op tot sereniteit in deze materie. Mirakeloplossingen bestaan niet.

Ik heb wat moeite met de oproepen van de burgemeesters van bepaalde steden voor tussenkomst door de overheid. Bepaalde burgemeesters nemen hun verantwoordelijkheid onvoldoende op. Zij zijn nochtans wel gemachtigd om, in samenwerking met hun politiediensten, een groot deel van de moeilijkheden zelf af te handelen. Vaak ziet men dat er in de steden onvoldoende wordt gepatrouilleerd in de probleemgebieden. Het gaat niet op om alle verantwoordelijkheid af te wentelen op de federale overheid.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Wij steunen uiteraard efficiënte maatregelen. Wat de minister voorstelt is echter onvoldoende. Commissaris-generaal De Smet heeft -volledig onafhankelijk- zijn mening vertolkt over de afschaffing van zijn instelling, het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen. De afschaffing van de diverse bestaande diensten is niet zonder ernstige gevolgen, niet alleen op het vlak van het personeel.

Het falend beleid mag niet langer op de OCMW's worden afgeschoven. De gemeenten beschikken niet over voldoende middelen, noch over een organiek kader, om de regularisaties op te vangen.

De CVP heeft steeds gesteld dat de clandestienen moeten worden uitgewezen, met de thans beschikbare procedures daartoe. Wij stellen vast dat dit alweer niet gebeurt. Er zijn gisteren geen uitwijzingen gebeurd, zoals nochtans

was aangekondigd. Binnen de regering bestaat geen duidelijkheid omtrent de modaliteiten van terugzending.

Minister **Antoine Duquesne** (in het Frans) : U beschikt blijkbaar over vele bronnen, maar hoe talrijk uw informanten ook mogen zijn, erg betrouwbaar zijn ze niet. (*Protest van de heer Pieter De Crem*)

Ik versta mij zeer goed met minister Flahaut. Wij hebben regelmatig contact met elkaar. We hebben elkaar gisteren nog gesproken, en ook voor vandaag is een gesprek gepland. Wat dat betreft, koestert u beter geen valse hoop.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Ik vrees dat hier valse signalen van hoop worden gegeven.

Mevrouw **Joëlle Milquet** (PSC) : Ik ben het er met u over eens dat de structuren moeten worden gerationaliseerd. Bepaalde criteria zijn echter te delicaat en zo diepgravend dat er in één maand onmogelijk over het dossier beslist kan worden. Ik vind dat er in de rechtscollèges meer mensen zitting moeten hebben die onafhankelijk zijn van het bestuur. Ik blijf erbij dat uw handelwijze, met een bestuur als eerste instantie, gevaarlijk is. Een administratief rechtscollège zou een geschikter orgaan zijn.

Men moet zich ervan vergewissen dat mensen die in aanmerking komen voor regularisatie, niet van het grondgebied verwijderd worden. Het debat in het Parlement mag niet op de lange baan worden geschoven.

Blijft u erbij dat de regularisatieprocedure een "one shot"-operatie moet blijven ? Zal dezelfde procedure voor alle verdere regularisaties worden toegepast ?

Soms is verwijdering van het grondgebied onvermijdelijk. Het gebruik van geweld moet evenwel aan banden worden gelegd, en de toediening van slaapmiddelen of andere verdovende middelen moet simpelweg worden verboden. Voor minderjarigen moet nagedacht worden over andere maatregelen dan opsluiting. U schat de noodzakelijke personeelssterkte op vijfhonderd man.

Niettemin voorziet u slechts in honderd personeelsleden. Kan uw doelstelling in die omstandigheden wel bereikt worden ?

De heer **Gerolf Annemans** (VL. BLOK) : Ik ben verbaasd dat de minister ontkent dat hij in de "Zevende Dag" gezegd heeft dat vanaf maandag de uitwijzingen opnieuw zouden beginnen. Betekent dit dat de bevolking enkel wordt gesust door de regering ?

Op het vlak van het regeringsbeleid inzake de uitwijzingen kan ik alleen maar vaststellen dat er niets nieuws op til is. De publieke opinie krijgt de indruk dat de regering zich beperkt tot loze uitspraken en goede voornemens. Zelfs de heer De Smet verklaart dat hij niet bij de hervormingen werd betrokken.

Het antwoord van de minister heeft de vrijblijvendheid en de vaagheid van zijn intenties alleen maar vergroot. Wij

hebben hier vandaag niets nieuws geleerd. Tot het tegendeel bewezen is, geloven wij Luc De Smet. Op een ernstig asielbeleid zullen wij nog wat langer moeten wachten. Binnen Europa moet worden bepaald aan welke vluchtelingen voorrang wordt verleend.

De heer **Vincent Decroly** (Ecolo-Agalev) : U heeft nauwelijks geantwoord op bepaalde gerichte en concrete vragen die ik had gesteld. Mijn vragen over de uiterst korte termijnen en het contraproductief karakter ervan, over de wijziging van het koninklijk besluit van 4 mei 1999 en over het recht op regularisatie afgezien van de vier criteria in de strikte zin, heeft u niet beantwoord. U heeft niet gezegd op welke manier de materiële hulp de netwerken zal dwarsbomen en heeft evenmin geantwoord in verband met de uitzettingen die volgens ons worden voortgezet. U repte evenmin met een woord over de gegrondheid en de wettelijkheid van de opsluiting van minderjarigen. Het opsluiten van minderjarigen staat haaks op het Verdrag over de rechten van het kind.

Is u er zeker van dat indien men mensen in een open centrum onderbrengt, alle volwassen asielzoekers van kinderen vergezeld zullen zijn ?

Het verontrust mij dat u degenen die actie ondernemen en betogen, met een schuldgevoel wil opzadelen. De Agalev-Ecolo-fractie zal haar solidariteit met hen blijven betuigen.

De heer **Francis Van den Eynde** (VL. BLOK) : De Ecolo en Agalev-kamerleden staan niet achter het gevoerde beleid en ik verwacht bijgevolg dat ze eerstdaags ontslag zullen nemen. De minister heeft gezegd op de hoogte te zijn van de problemen in Gent en Tienen. Hij heeft echter niet gezegd hoe hij ze het hoofd zal bieden.

De minister heeft bevestigd dat tienduizenden uitwijzingen nooit werden uitgevoerd. Net zoals wij betreurt hij dat. Een massale regularisatie biedt hier echter geen oplossing. Zo'n eenmalige maatregel zou een precedent scheppen en het zou betekenen dat de illegaliteit wordt beloond. De minister voert een non-beleid.

De **voorzitter** : Er werden meerdere moties ingediend.

Een eerste motie van aanbeveling is ondertekend door de heren Gerolf Annemans en Francis Van den Eynde, en luidt als volgt :

"De Kamer,

– gehoord de interpellaties van onder meer mevrouw Milquet, de heren Decroly, De Crem, Annemans, Van den Eynde en Van Hoorebeke

– gehoord het antwoord van de regering

– verzoekt de regering

1) helemaal niet tot de regularisatie over te gaan van de hier verblijvende illegalen

2) de uitwijzingsbesluiten in alle gevallen en steeds te doen toepassen en de nodige maatregelen te treffen om een einde te maken aan de overlast die door een overtal van illegalen in de Vlaamse steden zoals bijvoorbeeld Gent en Tienen veroorzaakt wordt."

Een tweede motie van aanbeveling is ondertekend door de heren Daniel Vanpoucke, Pieter De Crem, Karel Van Hoorebeke en mevrouw Joëlle Milquet. Zij luidt als volgt :

"De Kamer,

– gehoord hebbende de interpellaties betreffende het asielbeleid van volksvertegenwoordigers Van Hoorebeke, De Crem, Milquet, Van den Eynde, Decroly en Annemans :

overwegende dat het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken op verscheidene punten vragen openlaat,

dat de regering een uitgebreide asielnota voorbereidt,

vraagt dat deze uitgebreide nota over het asiel- en immigratiebeleid van de regering publiek wordt gemaakt in openbare zitting van deze Kamer, waarna een debat kan plaatsvinden op basis van volledige gegevens."

Een derde motie van aanbeveling, ondertekend door mevrouw Joëlle Milquet, luidt :

"De Kamer,

gehoord de interpellaties van mevrouw Joëlle Milquet, de heren Vincent Decroly en Pieter De Crem

en het antwoord van de minister,

beveelt de minister van Binnenlandse Zaken aan :

1) het onmogelijk te maken om kinderen in gesloten centra op te sluiten, voor die kinderen en hun familie een ander stelsel uit te werken en, in afwachting daarvan, op zijn minst in de mogelijkheid te voorzien dat de kinderen buiten die centra school kunnen lopen ;

2) voor de procedure een echt onafhankelijk rechtscollege van eerste aanleg of een gelijkwaardig lichaam in plaats van het bestuur in te schakelen en de voorwaarden voor de versnelde procedure te herzien ;

3) snel de regels, voorwaarden en procedure te preciseren die ten grondslag zullen liggen aan het koninklijk besluit tot regeling van het probleem van de regularisaties en zijn draagwijdte te verduidelijken in het licht van het huidig artikel 9, derde lid, en het nodige te doen om dat koninklijk besluit aan het Parlement ter bespreking voor te leggen ;

4) met betrekking tot de gedwongen verwijderingen en het uitoefenen van dwang zeer snel de duidelijke regels te omschrijven en de beperkingen precies af te bakenen, en daarbij met de waardigheid en de integriteit van eenieder

rekening te houden, zoals in het verslag van de commissie-Vermeersch wordt voorgesteld ;

5) de asielzoekers verder maatschappelijke dienstverlening te verschaffen, en die niet om te vormen in hulp in natura."

Een eenvoudige motie is ondertekend door de heren Denis D'Hondt, Willy Cortois, Tony Smets, mevrouw Vanden Poel-Welkenhuysen, de heren Charles Janssens en Jan Peeters.

Over deze moties zal later in plenaire vergadering worden gestemd.

De bespreking is gesloten.

– *Voorzitter* : de heer **Denis D'hondt**

DE ZAAK-BEDRINANA

Vraag van de heer Bart Laeremans tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de zaak-Miguel Bedrinana" (nr. 21)

De heer **Bart Laeremans** (VL. BLOK) : In december 1998 ontsnapte de gevaarlijke gangster Miguel Bedrinana uit de gevangenis. Hij werd internationaal geseind en eind augustus aangehouden in Elsene. Hij had recente identiteitsdocumenten en een werklozenpasje op zak. De gemeente Elsene had hem die uitgereikt zonder enig voorafgaand controle-onderzoek.

Welke fouten zijn er gebeurd ? Wie is verantwoordelijk ? Woonde betrokkene op zijn oude woonplaats ? Waarom werd daar geen opsporing verricht ? Waarom werd niet nagegaan of de betrokkene geseind stond vooraleer hem documenten af te leveren ? Verhindert de privacywet dat criminele gegevens aan de werkloosheidsdiensten worden doorgegeven of gaat het hier slechts om een interpretatie van de gemeente Elsene ? Wordt de wet op de privacy gewijzigd ? Heeft de minister de verantwoordelijken voor dit incident gesanctioneerd of is hij van plan dit te doen ?

De heer **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken (*in het Frans*) : Zodra ik in dit incident op de hoogte ben gebracht, heb ik mijn afdeling verzocht een uitvoerig rapport op te stellen over de toestand, en in het bijzonder over de rol van het Bestuur van het Nationaal Register, dat onder mijn bevoegdheid valt.

– *Voorzitter* : de heer **Paul Tant**

In principe moet elke burger, ook een delinquent, in het bezit zijn van zijn identiteitskaart. Ook moet iemand die zich tot een officiële dienst wendt en die gezocht wordt, onmiddellijk aan de politie worden gesignaleerd.

Wanneer de verblijfsvergunning verstrijkt, laat de gemeente de betrokken buitenlander bij zich komen op basis van de listing van de ongeldige verblijfsvergunningen die door het Nationaal Register worden verstrekt.

Als een buitenlander door een politiedienst wordt gezocht, mag de bevolkingsdienst van een gemeente op basis van informatie die hij van het Centrale Strafreger van het Ministerie van Justitie ontvangt, een speciale code zoals "de politie waarschuwen" in het Nationaal Register intoetsen. Het blijkt nu dat die informatie betreffende Miguel Bedrinana niet door het Strafreger werd verstrekt.

Als minister van Binnenlandse Zaken ben ik niet verplicht mij over de afwezigheid van dergelijke informatie van de Dienst van het Centrale Strafreger uit te spreken. Het initiatief om de wet over de bescherming van het privéleven te wijzigen behoort niet tot mijn bevoegdheid. Het spreekt vanzelf dat het Nationaal Register bereid is mee te werken aan elke maatregel die het mogelijk zal maken dergelijke incidenten te vermijden.

In dat opzicht heb ik het initiatief genomen een werkgroep bijeen te brengen die voorstellen zal formuleren om de gerechtelijke informatie van het Nationaal Register bruikbaar te maken.

De heer **Bart Laeremans** (VL. BLOK) : De minister gaf enkel een antwoord op mijn vraag over de identiteitskaart, niet over de werkloosheidskaart. Uit zijn antwoord blijkt dat de wet op de privacy niet verhindert dat de bevolkingsdienst op de hoogte is van bepaalde gerechtelijke gegevens. Het verheugt me dat de minister bepaalde initiatieven neemt om een herhaling van dergelijke feiten te voorkomen.

De *voorzitter* : Het incident is gesloten.

DE DIENST VISA

Vraag van de heer Jo Vandeurzen tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de situatie van de dienst visa en het visumbeleid" (nr. 26)

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Ook in de vorige legislatuur heb ik vaak de aandacht gevestigd op de onaanvaardbare wijze waarop de dienst visa functioneert. De dienstverlening van deze dienst is ondermaats. De dienst is moeilijk te bereiken en de procedure voor het verlenen van een verblijfsvergunning is onduidelijk. Ook de consulaten en ambassades klagen over onduidelijkheid betreffende de af te leveren documenten en de te volgen procedure.

Het slecht functioneren van deze dienst wordt bijzonder scherp aanvoeld door diegenen die naar aanleiding van de zware aardbeving in Turkije snel een dringend beroep moesten doen op deze dienst. Ze hadden ontelbare problemen met het verkrijgen van een verblijfsvergunning, onder meer in de volgende situaties : men verblijft in België met een verblijfsvergunning en kan niet dadelijk terug naar Turkije omdat zijn woning vernield is ; men wil vanuit Turkije naar hier komen voor dringende medische hulp ; een familie hier wil een familielid opvangen omdat

diens woning vernield is ; officiële (Belgische) papieren zijn vernield en moeten vernieuwd worden.

In een aantal landen worden tijdelijk maatregelen getroffen om deze uitzonderlijke en dringende vragen administratief goed en snel op te vangen.

Erkent de minister de problematische situatie van de dienst visa ? Hoe denkt de minister deze problemen aan te pakken ? Denkt de minister aan bijzondere maatregelen inzake verblijfsvergunningen die verband houden met de bijzondere toestand in Turkije ? Zal de administratie versterkt worden om de toename van verzoeken aan te kunnen ?

De heer **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken (*in het Frans*) : U heeft gelijk. Het visumbeleid moet van het immigratiebeleid worden gescheiden.

De Dienst Vreemdelingenzaken is inderdaad erg moeilijk bereikbaar.

Voorts moet betere informatie worden verstrekt over de voorwaarden om een visum te verkrijgen. Er wordt daarover een brochure uitgegeven.

De voorwaarden waarin de toegang tot het grondgebied wordt geweigerd en waarin een "toeristen"-visum wordt uitgereikt, zijn in alle Schengenlanden dezelfde.

Voor het toekennen van een visum wegens gezinshereniging is een grondig onderzoek van de akten van de burgerlijke stand noodzakelijk. De gemiddelde termijn van drie maanden voor het verwerken van de dossiers lijkt dus redelijk.

De voorlopige verblijfsvergunningen voor studenten zijn verbonden aan een bijzonder statuut. Er was dit jaar inderdaad enige achterstand bij de behandeling van de dossiers, die toe te schrijven was aan de Franse Gemeenschap en aan het uitzonderlijk hoog aantal aanvragen.

De visumaanvragen worden gedeeltelijk door de diplomatieke posten en gedeeltelijk door de Dienst Vreemdelingenzaken behandeld, en dat verklaart de verschillen en de aanslepende procedures.

Ik wil die problemen oplossen.

De Turkse gezinnen die Turkije niet kunnen verlaten moeten zich onverwijld wenden tot de dichtstbijzijnde Belgische diplomatieke post om te trachten hun probleem te regelen. Ik vrees dat degenen die zich hier medisch willen laten verzorgen, de normale procedures moeten doorlopen, maar ik kan mijn diensten opdragen zulke aanvragen met voorrang te behandelen. Overleg hierover met Buitenlandse Zaken, waaronder de diplomatieke posten ressorteren, lijkt me aangewezen. De enige manier om het probleem van de Turkse visumaanvragen op te lossen is overleg tussen de diplomatieke posten en de dienst Visa van de Dienst Vreemdelingenzaken.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Dit is niet het moment om een groot debat over het probleem te voeren. Niettemin moeten we menselijke drama's vermijden, die zich door het slechte functioneren van de diensten voordoen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

INTERPOLITIEZONES

– *Vraag van de heer Jo Vandeurzen tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de indeling van België in politiezones" (nr. 15)*

– *Vraag van de heer Jan Mortelmans tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de onzekerheid die er heerst inzake de interpolitiezones" (nr. 18)*

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Artikel 9 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst op twee niveaus, bepaalt dat de Koning de indeling in politiezones moet vastleggen. Hierover werd reeds heel wat overleg gepleegd.

Heeft de minister de intentie om op korte termijn de indeling van België in politiezones vast te leggen in een KB ? Zal de minister zich voor die indeling oriënteren op de bestaande interpolitiezones ? Wat is het standpunt van de minister ten opzichte van de kritiek als zouden de bestaande interpolitiezones in een aantal omstandigheden te klein zijn om een behoorlijke basispolitiezorg op lokaal vlak te kunnen waarborgen ?

De heer **Jan Mortelmans** (VL. BLOK) : De steden en gemeenten werden onlangs om advies gevraagd over de interpolitiezone waarvan zij deel uitmaken. Uit deze consultatie bleek enige ongerustheid met betrekking tot de personeelsbezetting en het toenemend aantal taken dat aan de IPZ wordt toegewezen. Ook het vastleggen van de prioriteiten blijkt niet zo evident te zijn.

Hoe denkt de minister over de toekomstige indeling van België in IPZ's ? Kan de minister garanties geven dat in deze IPZ's alle politietaken naar behoren kunnen worden uitgevoerd ? Wat zal de evolutie van de personeelsbezetting in het licht van het toenemend aantal zaken zijn ? Hoe zullen de prioriteiten worden geconcretiseerd ?

De heer **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken (*in het Frans*) : Ik ben niet van plan hetgeen generaliseerd werd in de lijn van de Octopus-akkoorden, op te geven, maar we moeten wel kunnen garanderen dat de lokale politiezones alle basispolitietaken op zich kunnen nemen. Die lokale politie mag niet onophoudelijk worden ingezet : wij hebben een geïntegreerde politie gewild, geen eenheidspolitie. Een evaluatie van de beschikbare middelen was dan ook noodzakelijk. Ik laat me daarbij bijstaan door een team van onderzoekers van de APSD, met de medewerking van vorsers van de KUL. Die mensen gaan na in hoeverre het lokale politiepersoneel opgewassen is

tegen de taken die het zal moeten vervullen. Die studie zal binnenkort worden afgerond.

Ten slotte ben ik de mening toegedaan dat het oprichten van grote zones met een groot ambtenarenbestand een doeltreffende manier is om het toenemend aantal taken van de lokale politie afdoend te vervullen. Die methode zal tevens een rationalisering van de politietaken, een beter beheer van de capaciteit, kostenvermindering, enz., mogelijk maken, waardoor meer manschappen zouden kunnen worden ingezet voor bijvoorbeeld wijkwerking, interventiepatrouilles, enz.

De indeling van het grondgebied in politiezones en de daaruit voortvloeiende bepaling van het personeelsbestand van de lokale politie vormen de basis van de huidige politiehervorming. Ik zal erop toezien dat die basis solide is.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : De minister is verantwoordelijk voor de rijkswacht en is natuurlijk op de hoogte van de problemen. Ik dank de minister voor zijn antwoord.

De heer **Jan Mortelmans** (VL. BLOK) : Ik hoop dat de minister de commissie op regelmatige tijdstippen op de hoogte zal houden van de vorderingen in dit dossier. Heel wat problemen hadden kunnen worden voorkomen indien men vroeger was overgegaan tot een evaluatie van de werking en grootte van de bestaande IPZ's.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

BEROEPSOPLEIDINGEN BIJ DE RIJKSWACHT

Vraag van de heer Richard Fournaux tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de beroepsopleidingen ten behoeve van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht" (nr. 48)

De heer **Richard Fournaux** (PSC) : Onlangs werd een ministerieel besluit van 28 april 1999 gepubliceerd waarin een opsomming wordt gegeven van de erkende beroepsopleidingen die ten behoeve van het personeel van de rijkswacht worden georganiseerd.

Mijn vraag heeft betrekking op de bijlage, waarin de aanvullende opleidingen die de leden van het personeel op de uitoefening van hogere functies moeten voorbereiden, nader worden omschreven. Hebben de diensten van de rijkswacht, het ministerie van Binnenlandse Zaken en de personen die bij de onderhandelingen over het Octopus-akkoord waren betrokken, daarover overleg gepleegd ?

Is het geen paradox dat de rijkswacht interne opleidingen organiseert, terwijl wij het eens moeten worden over de manier waarop gemeenschappelijke opleidingen voor alle politiediensten kunnen worden georganiseerd ?

De gemeentelijke politiediensten hebben de indruk dat de rijkswacht haar kaderleden versneld opleidt, zodat zij ter-

dege zijn voorbereid wanneer de leidinggevende functies worden verdeeld.

Sommige dingen vind ik verbijsterend : om een schietinstructeur op te leiden volstaat een cursus van 80 uur, terwijl een koksopleiding 1.200 in beslag neemt ! Hoe werd dit opleidingsprogramma aan uw voorganger ter ondertekening voorgelegd ?

In hoofdstuk 3 lees ik dat er vier lesuren uitgetrokken worden voor de relatie "rijkswacht-burgemeester". Wat houden die lesuren in ? Ik hoop dat u mij een uiterst gedetailleerd antwoord zult verstrekken, waar overigens al mijn collega's in het Rijk belang in zullen stellen.

De heer **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken (*in het Frans*) : Wij willen geen eenheidspolitie, wel een geïntegreerde politie op twee niveaus. De criminaliteit houdt natuurlijk geen pauze tijdens de overgangsperiode, en dus moeten er politiemensen worden opgeleid. Ik wil niemand bevoordelen. Zelf werk ik al in de geest van de geïntegreerde politie. Het ministerieel besluit van 28 april 1999 beoogt geen nieuwe opleidingen ; het gaat enkel om een soort momentopname van alle beschikbare opleidingen binnen de rijkswacht. Inspanningen voor opleiding moeten worden opgewaardeerd.

De cursus met betrekking tot de relaties tussen de burgemeester en de rijkswacht werd in het kader van de voortgezette opleiding gegeven. Die opleidingen worden gegeven aan de afgestudeerde rijkswachters, hetzij om hun kennis op te halen, hetzij om ze op de hoogte te brengen van belangrijke wijzigingen in de wet of de regelgeving.

Naar aanleiding van de wet van 3 april 1997, die over de destreffende relaties handelde, werd het onderwerp in de voortgezette vorming opgenomen. Dat thema werd tevens in de basisopleiding van de leerlingen en de bijzondere opleiding van de brigadecommandanten opgenomen.

Voornoemde wet stoelt op vijf beginselen : de uitdrukkelijke wettelijke bekrachtiging van de rol van de burgemeester als sleutelfiguur in het gemeentelijk veiligheidsbeleid, de verplichting voor de chef van de plaatselijke rijkswacht om de burgemeester in te lichten, de mogelijkheid voor de burgemeester om de rijkswacht richtlijnen in verband met het plaatselijk veiligheidsbeleid te geven, een uitbreiding van het recht van vordering van de burgemeester ten aanzien van de rijkswacht en het bindend karakter van de richtlijnen en de vorderingen.

Ter wille van een snelle naleving van die beginselen was het noodzakelijk om voornoemde opleidingen aan te vullen en te actualiseren.

Ook bij de gerechtelijke politie werden over belangrijke wetwijzigingen, zoals de wet-Franchimont, specifieke cursussen gegeven.

De heer **Richard Fournaux** (PSC) : Het was eenieders wil dat het project tot een goed einde zou worden gebracht.

Wanneer men sommigen toegang biedt tot snelle opleidingen, kunnen zij hun kennis beter toepassen.

In die overgangsperiode is waakzaamheid geboden : de indruk zou kunnen ontstaan dat sommigen hun ellebogen zullen gebruiken om privileges te verkrijgen.

Ik kan genoeg nemen met uw antwoord in verband met de burgemeesters. Men heeft altijd verschillen vastgesteld in de marketingpraktijken van de diverse betrokkenen. Wat ik wilde zeggen, is dat de opleiding "communicatie met de burgemeester" dezelfde strekking heeft.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

EUROPESE BURGERS EN GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN

Vraag van de heer Hubert Brouns tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de inschrijving van Europese burgers voor de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober 2000" (nr. 62)

De heer **Hubert Brouns** (CVP) : In het Staatsblad van 3 juni 1999 verschenen het ministerieel besluit en de onderrichtingen inzake de inschrijving van Europese burgers op de kiezerslijsten van Belgische gemeenten voor de gemeenteraadsverkiezingen. De tekst lijkt mij zeer duidelijk.

Toch wordt het potentiële kiezers van niet-Belgische nationaliteit in bepaalde gemeenten, zoals bijvoorbeeld Voeren, blijkbaar zeer moeilijk gemaakt. Het geval van een Nederlandse dame die in augustus door een Voerense ambtenaar van het kastje naar de muur werd gestuurd, illustreert dat. De Voerense bevolkingsdienst verklaarde zich onbevoegd om de onderrichtingen uit te voeren.

Het lijkt me dan ook nodig dat de minister contact zou opnemen met de gemeente Voeren. Het is belangrijk dat alle gemeenten de geldende onderrichtingen toepassen.

De heer **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken (*in het Frans*) : Zowel het model van aanvraag dat als bijlage 1 bij het ministerieel besluit van 25 mei 1999, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 3 juni 1999 gevoegd is als de ministeriële omzendbrief van dezelfde datum, die bekendgemaakt is in dezelfde editie van het *Belgisch Staatsblad* (cf. laatste paragraaf van de rubriek met titel "Indiening van de aanvraag", p. 20.149 van het *Belgisch Staatsblad*), bepalen dat er onmiddellijk een ontvangstbewijs van de aanvraag aan de burger van de Unie moet worden overhandigd.

Het is pas na de indiening van de aanvraag dat het college van burgemeester en schepenen tot de controle van de kiesbevoegdheidsvoorwaarden van de aanvrager overgaat.

Onder de rubriek "voorwaarden inzake kiesbevoegdheid" geeft de circulaire de indruk dat het de kiezer is die het bewijs van zijn nationaliteit moet leveren.

Wat de nationaliteitsvoorwaarde betreft, staat dit gegeven voor het overige in de bevolkingsregisters vermeld krachtens artikel 1, 5°, van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 tot vaststelling van de informatie die opgenomen wordt in de bevolkingsregisters en in het vreemdelingenregister. Het college van burgemeester en schepenen kan dus gemakkelijk nagaan of de aanvrager de nationaliteit heeft van een lidstaat van de Europese Unie (de lijst met nationaliteiten is opgenomen in nota 1 van het model van aanvraag dat als bijlage 1 van het voormelde ministerieel besluit van 25 mei 1999 opgenomen is).

De wet van 27 januari 1999, die de Europese richtlijn nr. 94/80/EG van 19 december 1994 (*Belgisch Staatsblad* van 30 januari 1999) in intern recht heeft omgezet, preciseert geen termijn waarbinnen het college van burgemeester en schepenen een uitspraak moet doen over de aanvraag die de burger van de Unie indient om als kiezer voor de gemeenteraadsverkiezingen ingeschreven te worden.

Artikel 1bis van de gemeentekieswet, ingevoegd door de voormelde wet van 27 januari 1999, bepaalt op dat punt dat het college van burgemeester en schepenen, nadat het gecontroleerd heeft of de aanvrager de kiesbevoegdheidsvoorwaarden vervult, bij ter post aangetekende brief aan de betrokkene kennis geeft van zijn beslissing om het al dan niet op de kiezerslijst in te schrijven.

Het spreekt vanzelf dat het college van burgemeester en schepenen binnen een redelijke termijn een uitspraak moet doen, namelijk zodra de bovenvermelde controle uitgevoerd is. De ministeriële omzendbrief van 25 mei 1999 preciseert in dat verband dat als uit die controle blijkt dat de aanvrager voldoet aan de kiesbevoegdheidsvoorwaarden, de beslissing tot erkenning als kiezer hem onverwijld wordt betekend.

De voormelde ministeriële onderrichtingen lijken mij duidelijk te zijn. Inzake het bewijzen van de nationaliteit moet de circulaire de geest van het ministerieel besluit beter weergeven, en ik zal de noodzakelijke initiatieven daartoe nemen.

De heer **Hubert Brouns** (CVP) : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Niettemin ben ik van mening dat er duidelijkheid moet komen over de termijn waarbinnen het schepencollege een beslissing moet nemen. Indien er daaromtrent geen afspraken komen, bestaat het risico dat er voor de betrokkenen geen mogelijkheid tot beroep meer is.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

KONINKLIJKE BESLUITEN VAN 7 JULI 1994 EN 25 JUNI 1991

Vraag van de heer Daniël Vanpoucke tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de verlenging van de termijnen voorzien in het koninklijk besluit van 7 juli 1994 en in het koninklijk besluit van 25 juni 1991" (nr. 85)

De heer **Daniël Vanpoucke** (CVP) : Luidens artikel 6 van het KB van 7 juli 1994 wordt de hoofdveldwachter of enige veldwachter die wordt voorgedragen voor benoeming tot commissaris van politie, geacht te voldoen aan de benoemingsvoorwaarden. De vorige minister van Binnenlandse Zaken bevestigde dat die overgangsmaatregel zou worden verlengd tot en met 31 december 1999. Hij stelde eveneens een verlenging tot 1 januari 2000 in het vooruitzicht van de overgangsmaatregel waarin het KB van 25 juni 1991 voorziet, voor officieren van de rijkswacht die officier van gemeentepolitie willen worden. Tot op heden werden die maatregelen echter niet verlengd.

Is daarover regeringsoverleg gepland ? Wanneer volgt een beslissing ? Zal de minister pleiten voor een verlenging van de maatregelen ? Zo niet, waarom niet ?

De heer **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken (*in het Nederlands*) : Ik heb inderdaad bij mijn aantreden een complexe problematiek aangetroffen. (*Verder in het Frans*)

Dit is een delicaat probleem. Er was een besluit van 1994 dat de gevolgen van de overheveling van het politiepersoneel regelt. Dat besluit werd tot 31 december 1998 verlengd. Het opschrift van het besluit tot verlenging verschilt echter van het opschrift van het oorspronkelijk besluit. Om die reden werd de tekst door de toenmalige ministerraad verworpen. De Ministerraad moest een nieuwe tekst met terugwerking tot 1 januari 1999 opstellen, maar dat is niet gebeurd. Nu word ik met de gevolgen geconfronteerd. Ik ben van plan een nieuw besluit voor te stellen dat geen terugwerking inhoudt maar dat tot in 2001 toepasbaar is. Volgens mij mag er niemand worden benadeeld.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

OVERVALLEN OP KLEINE ZELFSTANDIGEN

– *Vraag van de heer Bart Laeremans tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de aanhoudende plaag van overvallen op kleine zelfstandigen" (nr. 92).*

– *Vraag van de heer Luc Goutry tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de overvallen op juwelierszaken" (nr. 93).*

De heer **Bart Laeremans** (VL. BLOK) : De overval op een juwelierszaak in Harelbeke toont aan dat de zware criminaliteit zich verplaatst van de bank- en geldtransportsector naar andere doelwitten.

Veel winkeliers, zeker in de grensstreek, leven in permanente angst en zijn ontgoocheld over de zeer lage ophefderingspercentages. Zij beginnen zich te bewapenen.

De vorige jaren heeft het ministerie van Binnenlandse Zaken zich ingespannen voor een betere beveiliging van de geldtransporten.

Wat gaat de minister ondernemen om de kleinere handelszaken beter te beveiligen ? Hoe zal de coördinatie van de politiediensten ter zake verbeterd worden ?

Heeft de minister recentelijk nog besprekingen gevoerd met de betrokken handelaarsverenigingen ?

De heer **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken (*in het Nederlands*) : De inspanningen van de vorige regering hebben ervoor gezorgd dat de overvallen op geldtransporten zijn afgenomen. De bewakingsmaatschappijen werden aangespoord om ook zelf maatregelen te nemen om overvallen te vermijden. Vandaag blijkt dat zij dit met succes hebben gedaan.

Het is niet juist dat de zware criminaliteit zich nu zou verplaatsen naar juwelierszaken. Het aantal overvallen op geldtransporten is wel afgenomen, tegelijkertijd steeg het aantal overvallen op banken en grootwarenhuizen. Deze hold-ups nemen ongeveer 50 procent van het totaal aantal overvallen voor hun rekening.

Tegen juwelierszaken werden 4 procent van de hold-ups gepleegd. We mogen dus niet overgaan tot te snelle veralgemeningen.

De handelszaken moeten preventief optreden, door de aantrekkingskracht van de etalages buiten de openinguren te verminderen, door te zorgen voor technische preventieve maatregelen zoals stil alarm en door waakzaam te zijn voor verdachte gedragingen van klanten. De politie kan hier haar diensten bewijzen, evenals op het vlak van alarmverbinding tussen handelszaak en politiedienst.

De samenwerking tussen apothekers en politiediensten, die het veiligheidsgevoel verhogen, kan daarvoor als voorbeeld dienen.

Ik heb het VSPP gevraagd meer oog te hebben voor de veiligheid van zelfstandige handelszaken. Anderzijds kan ik niet aanvaarden dat burgers het recht in eigen hand nemen. Dat doet de geweldspiraal maar toenemen.

De heer **Bart Laeremans** (VL. BLOK) : De aanwezigheid op straat van de politiediensten is aangewezen, zeker wanneer de drieste manier van overvallen in acht wordt genomen.

Verder bestaat er een te restrictieve interpretatie van de notie zelfverdediging. We willen niet dat het initiatief om het recht in eigen handen te nemen wordt toegejuicht. Niettemin is ook de huidige behandeling van mensen die hun bezittingen en inkomen willen beschermen niet goed te keuren.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Ik ben bezorgd over de drieste manier waarop de recente overvallen gebeurden. Daarom opper ik opnieuw het idee van de zogenoemde burgerwachten.

De beperkte ophelderingsgraad werkt ontmoedigend op de burger. Hoe staat het met die ophelderingsgraad ? Wat

is de houding van de minister tegenover bepaalde netwerken tussen burgers ?

Minister **Antoine Duquesne** (*in het Frans*) : Als de zelfstandigen preventieve maatregelen moeten nemen, moet dat in overleg met de ordediensten gebeuren. Politieagenten moeten meer op straat dan in het politiebureau aanwezig zijn. Het onveiligheidsgevoel wordt wellicht in de hand gewerkt door het feit dat de politie op risicovolle plaatsen niet zichtbaar genoeg aanwezig is. Ik kan echter niet instemmen met de instelling van burgerwachten. De huidige wetsbepalingen moeten worden uitgebreid.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

– *De vergadering wordt geschorst om 13.47 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 14.20 uur.*

VRAGEN

LEVERING VAN TELEFONIE AAN DE FEDERALE DIENSTEN

Vraag van mevrouw Frieda Brepoels tot de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de Openbare Besturen over "de levering van vaste en mobiele telefonie aan de federale administraties en kabinetten" (nr. 71)

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU-ID) : De Vlaamse regering heeft besloten om haar diensten en kabinetten uit te rusten met vaste telefonie van Telenet Vlaanderen. Dit gebeurde conform de gunningsprocedure en heeft als gevolg dat ernstige besparingen kunnen worden gerealiseerd.

Is de federale overheid ook bereid om in te spelen op de mogelijkheden van de geliberaliseerde telecommarkt ? Het gaat hierbij niet alleen om besparingsdoelstellingen, maar ruimer om de modernisering van de overheidsdiensten. Van de federale overheid verwachten we een even degelijke gunningsprocedure. Een geliberaliseerde telecommarkt kan nieuwe kansen creëren.

Wat zijn de kosten op jaarbasis voor het vaste en mobiele telefoonverkeer van de federale administraties ? Hoeveel telefoon toestellen heeft de federale overheid ter beschikking ? Hoeveel facturatieadressen zijn er in omloop voor vaste en mobiele toestellen ? Welke operatoren leveren aan federale administraties, autonome overheidsbedrijven en parastaten ? Gebeurt de levering volgens globale gunning of autonoom per administratie ? Kan men contracten afsluiten met bevoorrechte partners zonder marktconforme prijzen ? Zal de minister een task-force oprichten voor een aanbestedingsprocedure voor vaste en mobiele telefonie ? Welke timing stelt hij daarvoor voorop ?

De heer **Luc Van den Bossche**, minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen (*in het Nederlands*) : De beslissing van het Vlaams parlement werd onder mijn impuls genomen.

Er is geen informatie beschikbaar over de globale kosten voor telefonie. Die informatie zou per dienst moeten worden opgevraagd. Vandaar dat er reeds initiatieven werden genomen om het telefoniegebruik te inventariseren. Rond het midden van het jaar 2000 zullen we over de gevraagde informatie beschikken. Hetzelfde initiatief werd genomen in verband met het aantal toestellen en operatoren.

Verder kan ik meedelen dat de levering niet volgens een globale gunning verloopt. Pas wanneer we de globale noden kennen, kunnen we op zoek gaan naar de meest gunstige tarieven.

Uiteraard kan een geliberaliseerde markt besparingen opleveren.

Ik meen dat een aanbesteding niet de beste procedure is, wel een onderhandelingsprocedure met kandidatuurstelling. Het in kaart brengen, het opstellen van een lastenboek, de onderhandelingen en de kandidatuurstelling zullen in totaal twee en een half jaar bedragen.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU-ID) : Zal zoiets voor de autonome overheidsbedrijven in samenspraak met minister Daems gebeuren ?

Minister **Luc Van den Bossche** (*in het Nederlands*) : Collega Daems en ik zullen hand in hand optreden.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

De heer Vanvelthoven vraagt om zijn vraag over de overdracht van dossiers bij de regeringswissel uit te stellen. Ik vind dat een ongezond precedent, dat zeker geen herhaling of navolging verdient.

DE MILITANT-FRANCOFONE HOUDING VAN MINISTER ONKELINX

Vraag van de heer Francis Van den Eynde tot de eerste minister over "de militant-francofone houding van vice-eerste minister, mevrouw Laurette Onkelinx" (nr. 30)

De **voorzitter** : Minister Daems zal antwoorden.

De heer **Francis Van den Eynde** (VL. BLOK) : Vice-eerste minister Laurette Onkelinx stond tot voor kort aan het hoofd van de Franse gemeenschap. In die hoedanigheid kende ze subsidies toe aan Franstalige verenigingen in Vlaanderen. Dit standpunt blijft zij in haar huidige functie verdedigen. Bovendien heeft zij een zeer persoonlijke interpretatie over het desbetreffend arrest van het Arbitragehof. Zij verklaart bovendien dat zij zich zal verzetten tegen elk reglement dat de federale ministers ertoe zou verplichten tweetalig te zijn.

Is deze houding voor een vice-eerste minister niet ongepast en brengt zij de cohesie van de regering daardoor niet in het gedrang ? Hoe vallen de uitspraken van de vice-eerste minister te rijmen met de vroeger toch vrij Vlaamsgezinde houding van de partij van de eerste minister ?

De heer **Rik Daems**, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties (*in het Nederlands*) : Ik kan geen duiding geven over uitspraken uit het verleden van een regeringslid, zeker niet over zaken die niet tot de federale bevoegdheid behoren.

De cohesie binnen de regering is groot. In de besluitvorming is geen sprake van een francofoon front, wat bepaalde gevoeligheden niet wegneemt. Ik moet de vraagsteller dus teleurstellen. De houding van mevrouw Onkelinx geeft geen aanleiding tot animositeit. Elk regeringslid doet trouwens inspanningen om de andere landstaal te gebruiken. De regering hanteert duidelijk een andere stijl.

De heer **Francis Van den Eynde** (VL. BLOK) : Ik stel vast dat de minister mij, niet ten onrechte, zegt dat hij maar kan antwoorden in het kader van de bevoegdheden van de federale overheid.

Dit antwoord bewijst dat er een verschil bestaat tussen een Vlaams en een Waals federaal minister. Mevrouw Laurette Onkelinx stoort zich heel wat minder aan deze bevoegdheidsbeperkingen.

Over de tweetaligheid van de regering wordt vaak al te euforisch gedaan. Heel wat Waalse ministers moeten immers naar het Frans overschakelen zodra ze van hun voor-

bereide Nederlandstalige tekst moeten afwijken. Dit is ongehoord in een land als België waar van de regeringsleden toch een zeer goede tweetaligheid mag worden verwacht.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

De heer Annemans trekt zijn vraag in. Hij neemt er geen vrede mee dat de premier zich laat vervangen door minister Daems.

De heer **Rik Daems**, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties (*in het Nederlands*) : Ik ben binnen de regering aangeduid om de contacten met de Kamer te onderhouden. In andere landen gebeurt zulks ook.

De heer **Francis Van den Eynde** (VL. BLOK) : De nieuwe methode van communicatie getuigt niet van eerbied voor de democratische tradities. De eerste minister personifieert de regering. De parlementsleden moeten hem kunnen ondervragen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

– *De commissievergadering wordt gesloten om 14.55 uur.*